

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ร่วมกับ สภาคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
และ เครือข่ายวิจัยเครือข่ายอุดมศึกษาภาคกลางตอนบน

PROCEEDINGS

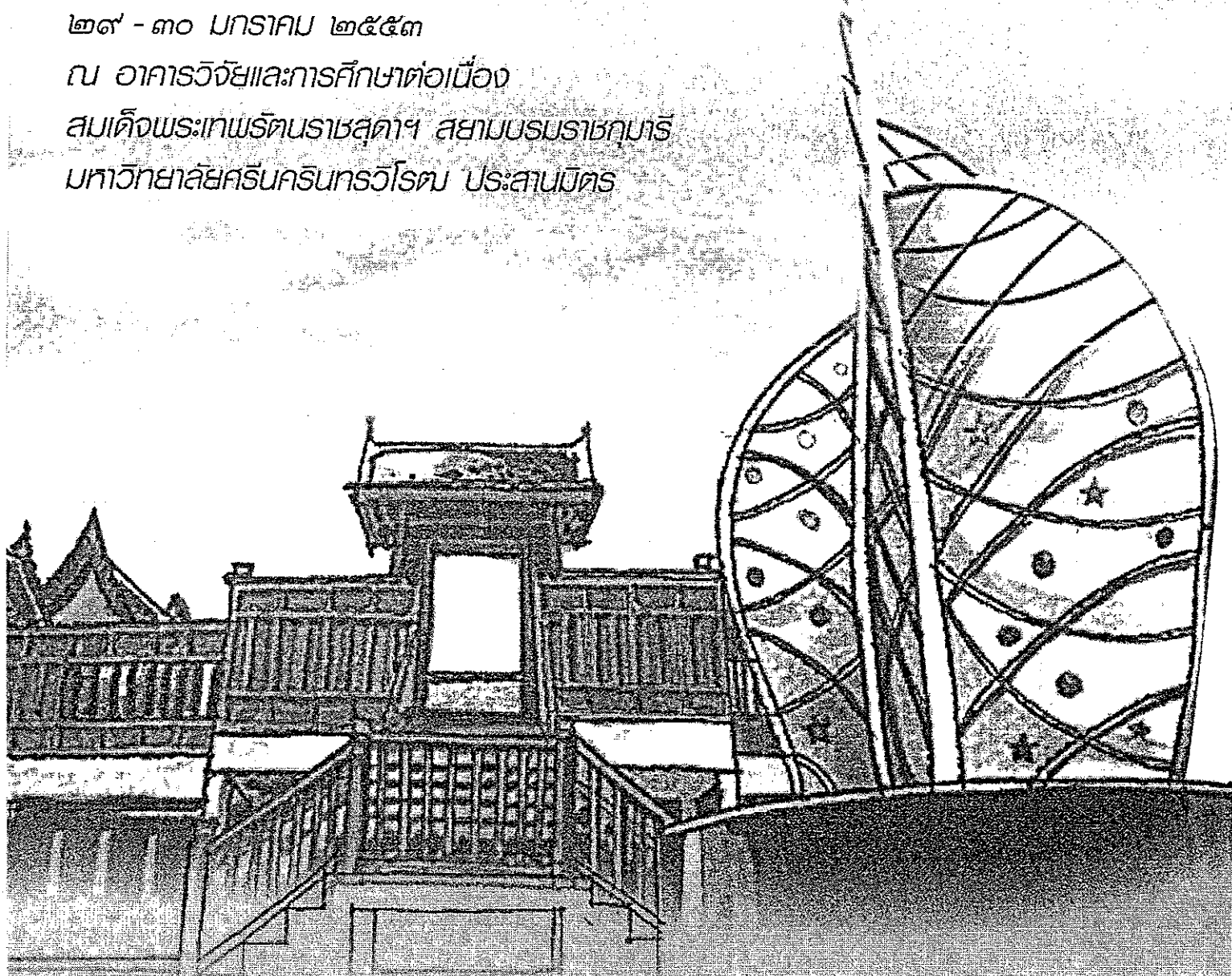
ศรีนครินทรวิโรฒวิชาการ ครั้งที่ ๕

๒๙ - ๓๐ มกราคม ๒๕๕๓

ณ อาคารวิจัยและการศึกษาต่อเนื่อง

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

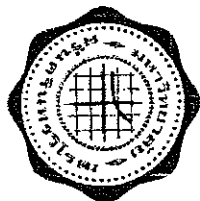
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ISBN : 978-616-7299-14-3

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขอมอบใบประกาศเกียรติคุณไว้เพื่อแสดงว่า

กุลแก้ว คลายแก้ว และคณะ

นำเสนอผลงานวิจัยเรื่อง “ความเป็นไปได้ในการจัดการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวแบบใช้ผืนเตย
การนันทศึกษาเรือนแพพหุโลก”

ในงานประชุมศรีนครินทรวิโรฒวิชาการครั้งที่ ๔ วันที่ ๒๙ - ๓๐ มกราคม ๒๕๓
ณ อาคารวิจัยและการศึกษาดอญ้อง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ศาสตราจารย์ ดร. วิฑูรย์ ตั้งเจริญ

อธิการบดี

รองศาสตราจารย์ ดร. วิภาวิ อนุพันธ์พิสิษฐ์

ประธานจัดงานประชุมศรีนครินทรวิโรฒวิชาการ

การบริหารการศึกษา

1. การพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 2: บุพปัจจัยและผลลัพธ์ ประภัสสร ปรีเอี่ยม	503
2. ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียน ในโรงเรียนของ จังหวัดทางภาคเหนือตอนบน สมชาย เทพแสง, ทศนา แสงศักดิ์	515
3. ความสัมพันธ์ระหว่าง การบริหารจัดการยุทธศาสตร์การเสริมสร้างพลังอำนาจให้ครูและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง กับภาวะผู้นำคุณภาพของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร ทศนา แสงศักดิ์, สมชาย เทพแสง	525
4. การพัฒนาระบบการจัดการความรู้สำหรับครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จารุวรรณ พลอยดวงรัตน์	536

การท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืน

1. การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเลียนแบบน้ำเจ้าพระยาที่ยั่งยืน สุพาดา สิริกุดตา, ไพบุลย์ อาชารุ่งโรจน์, ศิริวรรณ เสรีรัตน์, ณัฏฐ์ กุลสิริ	553
2. ความเป็นไปได้ในการจัดการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ กรณีศึกษาเรือนแพพิษณุโลก กุลแก้ว คล้ายแก้ว, ลลิตา ยาวิละ, อรุณ สืบบุญ	563
3. ความพึงพอใจที่มีผลต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวเอเชียกรณีศึกษาคุณภาพบริการของศูนย์การค้า เขตกรุงเทพมหานคร อภิญา ฉัตรนเรศวร	573
4. พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ: กรณีศึกษา จังหวัดสระบุรี ลพบุรี สิงห์บุรี และชัยนาท ไอลดา ศราทชัต, ชีวภัทร สุวรรณรุจิ, สยามล ชัยรัตน์อุดมกุล	582
5. การศึกษาความสัมพันธ์ของความตระหนักถึงคุณค่าการใช้ทรัพยากรธรรมชาติร่วมกัน ในธุรกิจการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ เขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ธีรภัทร จิตร์ประวดี	595
6. ความสัมพันธ์ของการรับรู้ความเสี่ยงที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ สุริยกมล บำรุงกิจวิทยา	605
7. ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์อาหารกับความตั้งใจกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวต่างชาติ พิมพ์เพ็ญ สุวรรณรุ่งเรือง	616

Proceedings “ศรีนครินทรวิโรฒวิชาการ” ครั้งที่ 4

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ร่วมกับ สมาคมนิติบัณฑิตวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
และเครือข่ายวิจัยเครือข่ายอุดมศึกษาภาคกลางตอนบน ISBN 978-616-7299-14-3

ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์ ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ	อธิการบดี
รองศาสตราจารย์ ดร.วิภาวี อนุพันธ์พิศิษฐ์	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บรรณาธิการ

ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล

กองบรรณาธิการภายในมหาวิทยาลัย

กาญจนา อินทรสุวรรณ์	นันทา สุรักษา	สมชาย สันติวัฒนกุล
กัลยาณี กุลชัย	พาสณา จุลรัตน์	สิริภา สงเคราะห์
โกสุม จันทร์ศิริ	พรธาดา สุวรนวิช	สุกัญญา เรืองจรรยา
จารุวรรณ พลอยทองรัตน์	พิศมัย จารุจิตติพันธ์	สุจิตรา ศรีสังข์
จารุณี อารีรุ่งเรือง	พิศุทธวรรณ ศรีภิรมย์	สุภาพร สุกสีเหลือง
จรัส อนุธิตวัฒน์	มานพ วิสุทธิแพทย์	สุวิทย์ วิมลจิตต์
จิรพรรณ อินคัม	วรรณธนะ สัตตบรรณสุข	โสภณ จันทะคล้าย
ชาคริต ชุ่มวัฒนะ	ศิริพร ปัญญาเมธิกุล	อรอนงค์ พริ้งศุลกะ
ชมพูนุท โกสลากร เพิ่มพูนวิวัฒน์	ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์	อัจฉริยา รั้งจิรัฐิ
ชูศรี วงศ์รัตน์	ลัดดาวัลย์ ผิวทองงาม	อัญชลี จันทรเสม
ชลฤดี สุวรรณศิริ	สนอง โลหิตวิเศษ	อุษา ศรีจินดารัตน์

กองบรรณาธิการภายนอกมหาวิทยาลัย

จรรยา สุวรรณทัต	ถาวร ทันใจ	สมลีนี พิมพ์ขาว
จารุภา วิโยชน์	ทรงธรรม ปิ่นโต	สมหญิง พัฒน์ธีรพงศ์
จันทร์เพ็ญ อันตระกูล	ประณต คำฉิม	สุทัศน์ ยกส้าน
เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี	พวา พันธุ์เมฆา	สุรศักดิ์ วัฒนเสถ์
ฉันทนา ภาคบังกช	มนัส บุญประกอบ	สุวดี ภูประติษฐ์
ณรงค์ พวงพิศ	วัลลภพันธ์ สถิตยยุทธการ	อรพรรณ ศรีเสาวลักษณ์
ณรงค์ ประไพรักษ์สิทธิ์	ศิริพร ลัจจามันท์	อรพิน สันติธิภากุล
ดวงเดือน แซ่ตั้ง	ศิริรัตน์ เร่งพิพัฒน์	อดิศร เสวตวิวัฒน์

ผู้ประสานงาน

ศรีประไพ วัฒนะรัตน์
กฤตินี จงควดี

ภาพจากปก

เรือนหมู่ ๓ หอกระหม่อมแก้ว พิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ จังหวัดนครนายก

ความคิดเห็น ข้อมูล และบทสรุปต่าง ๆ ที่ลงตีพิมพ์ใน Proceedings เล่มนี้ เป็นของผู้เขียนบทความและมิได้แสดงว่ากองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาผลงานจะเห็นพ้องด้วยทั้งหมด

Unless otherwise stated, the views and opinion expressed in proceedings are those of authors of papers, and do not represent those of proceedings.

การทองเทียวเพื่อความยั่งยืน

ความเป็นไปได้ในการจัดการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ กรณีศึกษาเรือนแพพิษณุโลก

The Feasibility of Home Stay Management for Tourists: A Case of Floating Houses in Phitsanuloke Province

กุลแก้ว คล้ายแก้ว¹, ลลิตดา ยาวิละ², อรณัฐ สืบบุญ³

¹สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

²สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาศักยภาพของเรือนแพในการเป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว 2) วิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการจัดการที่พักแบบโฮมสเตย์และการมีส่วนร่วมของชุมชนเรือนแพลำน้ำน่าน อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก และ3) ศึกษาความต้องการเข้าพักในเรือนแพลำน้ำน่านของนักท่องเที่ยว ชาวไทยและชาวต่างชาติ ผลการศึกษารูปได้ 4ประเด็นหลักๆ คือ 1) ด้านศักยภาพของเรือนแพ พบว่า ศักยภาพของชุมชนชาวแพลำน้ำน่าน ในด้านโครงสร้างของบ้านเรือนแพของชุมชนชาวแพลำน้ำน่านยังไม่มีศักยภาพในการ เป็นเรือนแพที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว อันเนื่องมาจากเก่าและทรุดโทรมเป็นอย่างมาก ประกอบกับชุมชนชาวแพลำน้ำน่าน จังหวัดพิษณุโลก เป็นชุมชนที่ตั้งอยู่ใกล้เขตชุมชนเมืองแต่มีฐานะยากจนไม่มีอาชีพที่มั่นคงจึงไม่มีรายได้ที่เหลือจากการยังชีพนำมาปรับปรุงที่อยู่อาศัยของตนเองได้ และชุมชนชาวแพต้องการให้ภาครัฐเข้ามาช่วยปรับปรุงเรือนแพของตนให้ดีขึ้น แต่ในด้านเอกลักษณ์ ชุมชนชาวแพลำน้ำน่านเป็นชุมชนที่มีศักยภาพในด้านนี้เป็นอย่างมากกล่าวคือ เป็นชุมชนโบราณลอยน้ำ ที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในลำน้ำน่านเป็นเวลาช้านานตั้งถิ่นฐานมาเกือบ 160 ปี จึงเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวทั่วทุกมุมโลกได้เข้ามาสัมผัสกับสิ่งที่ได้รับตกทอดมาจากคนในอดีตสู่คนในปัจจุบัน จึงกลายเป็นจุดสนใจของนักท่องเที่ยว ซึ่งประกอบกับบ้านเรือนแพเป็นภาพลักษณ์ของจังหวัดพิษณุโลกเมื่อนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติต่างก็เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดพิษณุโลกมีความต้องการเห็นภาพบ้านเรือนแพที่จัดเรียงรายอยู่ตลอดของลำน้ำน่าน นอกจากนี้ชุมชนมีความพร้อมในเรื่อง การจัดกิจกรรมท่องเที่ยว อาทิเช่น การสาธิต การเปลี่ยนลูกบวบแพ การจับปลา การสร้างเรือนแพ เป็นต้น ชุมชนต้องการมีสินค้าของที่ระลึกขายแก่นักท่องเที่ยว ชุมชนมีความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการที่พักเรือ 2) ด้านความเป็นไปได้ในการจัดการที่พักโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนชาวแพลำน้ำน่าน ในประเด็นนี้มีความเป็นไปได้อันเนื่องมาจากชุมชนชาวแพมี ความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และชุมชนชาวแพมีความต้องการที่จะดัดแปลงบ้านเรือนแพที่พักของตนเองให้เป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว ด้วย เพราะชุมชนต้องการให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนในการผลักดันทำให้เกิดที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ชุมชนชาวแพมีวิสัยทัศน์ด้านการท่องเที่ยวยังเล็งเห็นประโยชน์จากการท่องเที่ยวที่จะนำมาซึ่งรายได้เสริมต่อตนเองและครอบครัว และสมาชิกชุมชนชาวแพบางกลุ่มยังต้องการให้เกิดการท่องเที่ยวเพื่อชมวิถีชีวิตชาวแพซึ่งจะทำให้เกิดการอนุรักษ์บ้านเรือนแพ อนุรักษ์ประเพณี และวิถีชีวิตของชาวแพ ซึ่งหาได้ยากในปัจจุบัน 3) ด้านความต้องการเข้าพักจะเห็นได้จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ มีความต้องการเข้าพักในเรือนแพโฮมสเตย์ ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความประสงค์ที่จะเข้าพักในโฮมสเตย์เรือนแพพิษณุโลก มีความต้องการเข้าพักคิดเป็นร้อยละ 91.9 ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติคิดเป็นร้อยละ 82.4 และ 4) นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย

และชาวต่างชาติมีความคิดเห็นว่าสถานที่จอดเรือนแพโฮมสเตย์ที่เหมาะสมคือ ตั้งแต่บริเวณหน้าวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ (วัดใหญ่) เรื่อยไปจนกระทั่งถึงบริเวณสะพานพระสุพรรณกัลยา

คำสำคัญ: ความเป็นไปได้, การจัดการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว, โฮมสเตย์, เรือนแพ, จังหวัดพิษณุโลก

Abstract

This qualitative and quantitative research study aims at (1) studying the potential of floating houses for tourist accommodation; (2) analyzing the feasibility of floating houses and the involvement of floating houses' inhabitants to engage in home stay management; and (3) studying the needs of Thai and foreign tourists for staying in the floating houses. The results of the study reveal three prominent aspects as follows. The potential of the present floating houses may not be ready and available for accommodating tourists as they are in a ruined state. In addition to this, the floating house community is located in the vicinity of urban community; however, the inhabitants are living under poverty line, which results in an insufficient budget to improve the conditions of their floating houses. They also require assistance from government sector in such improvement. The identity of the floating houses, on the other hand, seems to invest a better potential as they have been a community for at least 160 years. Moreover, the floating houses have always been Phitsanuloke's major attraction. Not only have the inhabitants been participated in tourist festivals and events, they also require souvenir shops, the involvement in the management of home stay accommodation as well as the community's tourist committee. The community of the Nan River's floating houses acquires knowledge and understanding about tourism and requires the improvement of its habitats in order to accommodate the incoming tourists. The community also seems to understand the importance of the tourism industry as a source of revenue and the benefits to members of both the family and the community. It also requires the propagation of its folklore which will help preserve the floating houses and its rare traditions. The tourists both Thai and foreign appear to have the needs to stay in the floating houses significantly with 91.1 percent for the former and 82.4 percent for the latter. They also view that the suitable spot for home stay floating houses is between Wat Prasirattana Mahatat (Wat Yai) and Supankallaya Bridge.

Keywords: feasibility, tourism management, home stay, floating house, Phitsanulok

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ได้กลายมาเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยการสร้างรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศอยู่ในอันดับสูงมาโดยตลอด ดังนั้นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยจึงนับเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการที่สามารถสร้างรายได้หลักให้กับประเทศเป็นจำนวนมหาศาล นอกจากนี้แล้วในแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวพ.ศ. 2548-2551 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้แสดงข้อมูลเกี่ยวกับองค์การการท่องเที่ยวโลก(World Tourism Organization-WTO)ที่ได้พยากรณ์ว่า เมื่อถึงปี พ.ศ.2563 จะมีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจำนวน 1,600 ล้านคนและภูมิภาคที่มีแนวโน้มเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม คือ ภูมิภาคเอเชียตะวันออกและแปซิฟิก จัดว่าจะเป็นภูมิภาคที่ได้รับความนิยมสูงรองจากภูมิภาคยุโรป (ที่มา:การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540) อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยวจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในประเทศ ซึ่งได้แก่ ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรทางศิลปวัฒนธรรม และทรัพยากรแรงงานบริการของประชากรในประเทศเป็นต้นทุนในการดำเนินการประกอบธุรกิจท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวและมุ่งผลการสร้างรายได้แก่ชุมชนท้องถิ่น โดยนำเสนอการท่องเที่ยวในรูปแบบวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมจากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้เกิดการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ขึ้นในประเทศไทย โดยถูกเรียกว่า "การท่องเที่ยวแบบพำนักรักกับชาวบ้าน" หรือ "Homestay"

ในปัจจุบันการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวของประเทศไทยต่าง มีการจัดการท่องเที่ยวแบบพำนักรักกับชาวบ้าน (homestay) มากขึ้น เพราะการท่องเที่ยวดังกล่าวจะสามารถทำให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจชุมชนและทำให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาธรรมชาติและวัฒนธรรมของพื้นที่ลดลง เนื่องจากการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นจะมีส่วนช่วยรักษาสภาพแวดล้อม ประเพณี วิถีชีวิตของท้องถิ่นตนเองให้เกิดความยั่งยืน จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีโอกาสดีกว่าหลายประเทศในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่นของตนเอง รวมถึงประเพณีวิถีชีวิตที่งดงามเราจึงควรนำจุดแข็งและโอกาสดังกล่าวมาสร้างเสริมให้เป็นจุดขายที่สำคัญของประเทศ

จังหวัดพิษณุโลกยังมีชุมชนที่น่าจะได้รับการสนับสนุนในด้านการท่องเที่ยว เช่น ชุมชนชาวแพที่อาศัยอยู่ใกล้แม่น้ำน่านซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของเมืองพิษณุโลกอีกแห่งหนึ่ง มีประวัติความเป็นมาและเคยแสดงบทบาทสำคัญในฐานะชุมชนอันเป็นแหล่งชุมนุมทางด้านการคมนาคม โดยชุมชนชาวแพพิษณุโลกได้รับการสืบทอดผสมผสานกลมกลืนของวิถีชีวิตชาวน้ำที่เคียงคู่มากับร่องรอยแห่งอดีตจวบจนกระทั่งปัจจุบันจนกลายเป็นเอกลักษณ์ ทางการท่องเที่ยวและยังถูกบรรจุให้เป็นส่วนหนึ่งของคำขวัญเมืองพิษณุโลกที่ว่า "พระพุทธชินราช งามเลิศ ถิ่นกำเนิดพระนเรศวร สองฝั่งน่านล้วนเรือนแพ หวานฉ่ำแท้กล้วยตาก ถ้ำและน้ำตกหลากตระการตา" ปัจจุบันชุมชนชาวแพมีวิถีชีวิตสภาพความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย แต่ก็เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและได้รับผลกระทบจากการพัฒนาเมือง ซึ่งชุมชนชาวแพก็พยายามปรับตัวให้เข้ากับสังคมปัจจุบัน นอกจากนี้แล้วชุมชนชาวแพยังเป็นภาพลักษณ์ที่สำคัญของจังหวัดพิษณุโลกที่แสดงถึงอัตลักษณ์(Identity)อันทรงคุณค่า หากนักท่องเที่ยวได้เข้าไปสัมผัสวิถีชีวิตของชาวแพลำน้ำน่านก็จะได้รับความรู้ในด้านวิถีชีวิต ความรู้ด้านการจัดการบ้านแพลอยน้ำที่ชุมชนอยู่อาศัยและเรื่องราวในด้านประวัติศาสตร์ด้านการตั้งถิ่นฐาน และเรื่องราวอื่นๆ ที่น่าสนใจอีกมากมาย จากความสำคัญที่ได้กล่าวมาในข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาในประเด็นของความเป็นไปได้ในการจัดการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ กรณีศึกษาเรือนแพจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งจะเน้นศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการที่พักของชุมชนโดยใช้แนวคิดการท่องเที่ยวเข้ามาประยุกต์ใช้กับชุมชนชาวแพ พร้อมทั้งส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในเรื่องการจัดการให้เรือนแพของชุมชนได้กลายเป็นที่พักโฮมสเตย์ (homestay) แบบลอยน้ำ เพื่อเป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวแห่งใหม่ของจังหวัดพิษณุโลก นอกจากนี้จะเป็นทางออกที่ดีอีกทางหนึ่งที่จะสามารถนำการท่องเที่ยวมาเป็นตัวเชื่อมเพื่อที่จะทำให้ชุมชนชาวแพเกิดรายได้และยังสร้างจิตสำนึกที่ดีให้ชุมชนชาวแพเกิดความรักในถิ่นที่อยู่อาศัย สภาพสิ่งแวดล้อม ตลอดจนหวงแหนรักษารากเหง้ารูปแบบการดำเนินวิถีชีวิตของตนเอง และในอนาคตชุมชนชาวแพอาจจะได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเช่นปรากฏอยู่ในคำขวัญประจำจังหวัดพิษณุโลกจนกลายเป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวแบบลอยน้ำแห่งใหม่ของประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาศักยภาพของเรือนแพในการเป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว
2. เพื่อวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการจัดการที่พักแบบโฮมสเตย์และการมีส่วนร่วมของชุมชนเรือนแพลำน้ำน่าน อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
3. เพื่อศึกษาความต้องการเข้าพักในเรือนแพลำน้ำน่านของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ความเป็นไปได้ในการจัดการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์กรณีศึกษาเรือนแพพิษณุโลก ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ(qualitative research)และการวิจัยเชิงปริมาณ(quantitative research)ซึ่งมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ โดยผู้วิจัยมีเหตุผลในการเลือกพื้นที่ดังนี้ ด้วยชุมชนชาวแพลำน้ำน่าน อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก เป็นชุมชนลอยน้ำที่น่าสนใจในมุมมองของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ชุมชนชาวแพลำน้ำน่าน เป็นหนึ่งในชุมชนชาวน้ำที่ตั้งถิ่นฐานในลำน้ำมาตั้งแต่โบราณอีกทั้งยังตั้งอยู่ในประเทศไทย และเป็นชุมชนที่น่าสนใจอันเนื่องมาจากสถานที่อยู่อาศัยของชุมชนชาวแพมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ต่างเกี่ยวข้องกับแม่น้ำ ปลูกสร้างบ้านบนแพลูกบวบซึ่งเป็นวิถีชีวิตที่แปลกไปจากชุมชนอื่นๆ ที่ต่างเลือกตั้งถิ่นฐานอยู่บนบก
2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาชุมชนชาวแพลำน้ำน่าน นักท่องเที่ยวชาวไทยนักท่องเที่ยวต่างชาติ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว และเจ้าหน้าที่รัฐบาลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ 1) นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยการใช้แบบสอบถาม จำนวน 200 คน 2) ชุมชนเรือนแพลำน้ำน่านที่ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จำนวน 50 เรือนแพ 3) เจ้าหน้าที่ภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จำนวน 4 แห่ง และ 4) ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 4 แห่ง
3. ขอบเขตด้านเนื้อหาศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์(Homestay)ของชุมชนชาวแพจังหวัดพิษณุโลก ตลอดจนศักยภาพของชุมชนชาวแพลำน้ำน่าน และความต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการที่พักแบบโฮมสเตย์(Homestay)ของชุมชนชาวแพลำน้ำน่านและความต้องการเข้าพักในบ้านเรือนแพของนักท่องเที่ยวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติ

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. การสังเกต (observation) ใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและแบบไม่มีส่วนร่วม เพื่อทำการเก็บข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวกับ สภาพสถานที่ที่อยู่อาศัยความพร้อมของชุมชน ตลอดจนสภาพวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ในด้านกายภาพของชุมชน
2. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) เพื่อเป็นการเจาะลึกผู้นำชุมชน ผู้รู้และสมาชิกในชุมชนชาวแพที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการและสัมภาษณ์กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ และการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ที่เตรียมไว้สัมภาษณ์กับกลุ่มประชากรตามที่กำหนดเพื่อให้ได้ข้อมูลต่อไป

การตรวจสอบข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การตรวจสอบข้อมูลสามเส้า(Data Triangulation)ซึ่งใช้วิธีในการตรวจสอบ คือ พิจารณาจากแหล่งเวลา แหล่งข้อมูล แหล่งสถานที่ เพื่อดูความเหมือนและความแตกต่างของข้อมูล ถ้าหากว่ามีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับเวลา บุคคล และสถานที่ของผู้ให้ข้อมูลแล้ว ข้อมูลที่ได้มาจะเหมือนกันหรือซ้ำๆ กัน ผู้วิจัยจะถือว่าข้อมูลนั้นเชื่อถือได้ (สุภางค์ จันทวานิช, 2546) ข้อมูลที่ได้ในประเด็นต่างๆ ผู้วิจัยจะได้นำมาจัดเป็นหมู่ตามประเภทและประเด็นที่ต้องการ แล้วนำมาวิเคราะห์จากเนื้อหาที่ได้(Content Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์และเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ เข้าด้วยกันแล้ว ขยายผล โดยการรายงานผลการศึกษาโดยใช้เทคนิคการพรรณนาวิเคราะห์(Descriptive Analysis) สำหรับข้อมูลที่ได้ ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยร้อยละ แล้วนำมาแปลผลและนำเสนอในรูปแบบของตารางต่อไป

ผลการวิจัย

บริบทพื้นฐานของชุมชนชาวแพ จังหวัดพิษณุโลก

จังหวัดพิษณุโลก เป็นเมืองที่มีประวัติความเป็นมาที่เก่าแก่ก่อนการก่อตั้งอาณาจักรสุโขทัยของราชวงศ์พระร่วง โดยมีหลักฐานว่าพิษณุโลก หรือสองแคว พิษณุโลกในสมัยอยุธยาในฐานะเป็นราชธานีของหัวเมืองฝ่ายเหนือ เมืองสองแควจึงถือเป็นเมืองสำคัญทางยุทธศาสตร์เมืองหนึ่งของกรุงศรีอยุธยา ต่อมาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 พิษณุโลกจึงเปลี่ยนฐานะเป็นจังหวัดๆ หนึ่งของประเทศจนถึงปัจจุบัน

จังหวัดพิษณุโลกเป็นเมืองในเขตภาคเหนือตอนล่างได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เพราะจังหวัดพิษณุโลกเป็นจังหวัดที่สำคัญอีกแห่งหนึ่ง มีศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยว มีความพร้อมในด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และเป็นจุดเชื่อมต่อไปยังภูมิภาคอื่นๆ ได้

ชุมชนบ้านเรือนแพแพสำน้านาน เป็นชุมชนโบราณที่ถูกค้นพบว่าตั้งถิ่นฐานมาเกือบ 160 ปี(กุลแก้ว คล้ายแก้ว, 2546) เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวทั่วทุกมุมโลกได้เข้ามาสัมผัสกับสิ่งที่ได้รับตกทอดมาจากคนในอดีตสู่คนในปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่าชุมชนบ้านเรือนแพสำน้านานเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ปัจจุบันชุมชนชาวแพก่อตั้งบ้านเรือนอยู่ในสำน้านาน ณ บริเวณตั้งแต่หน้าวัดท่ามะปรางเรื่อยไปจนถึงเชิงสะพานพระสุพรรณกัลยาและในปัจจุบันผู้วิจัยได้ทำการสำรวจพบเรือนแพมีทั้งสิ้น 50 เรือนแพ และแพอาหารจำนวน 4 เรือนแพ(จากการสำรวจเมื่อวันที่ 4 กันยายน 2551)

ด้านโครงสร้างพื้นฐานของเรือนแพ เรือนแพเป็นบ้านที่สร้างบนแพลูกบวบ ทำด้วยไม้ไผ่มัดรวมๆ กัน ประมาณ 100 - 200 ลำ เรือนแพมีโครงสร้างเป็นไม้ หลังคามุงสังกะสี ฝาและพื้นเป็นไม้กระดาน นิยมกันบ้านเป็นห้องนอน 1-2 ห้อง ส่วนที่เหลือเป็นห้องเอนกประสงค์ ห้องส้วมนิยมตั้งอยู่มุมแพด้านหลัง โดยเจาะเป็นช่องสี่เหลี่ยมขนาดประมาณ 10 x 14 เซนติเมตร หรือใหญ่กว่านี้เล็กน้อยการยึดไม้ให้เรือนแพลอยไปตามน้ำจะใช้วิธีปักสมอลงไปในดินริมตลิ่ง(กุลแก้ว คล้ายแก้ว, 2546)

ด้านวัฒนธรรมและประเพณี ชุมชนชาวแพสำน้านาน เป็นชุมชนโบราณที่มีวัฒนธรรมประเพณีที่สืบทอดกันมายาวนาน เช่น ประเพณีทำบุญกลางบ้าน การลงแขกเปลี่ยนลูกบวบแพ ภูมิปัญญาการสร้างเรือนแพ การต่อเรือ ฬา ภูมิปัญญาการจับปลา ภูมิปัญญาการสร้างแพ เป็นต้น

ด้านแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง ชุมชนชาวแพยังมีแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงชุมชนชาวแพสำน้านาน ส่วนใหญ่มักเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ แหล่งโบราณคดี และแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ อีก เช่น วัดใหญ่ วัดราชบูรณะ วัดนางพญา วัดท่ามะปรางค์ สะพานพระสุพรรณกัลยา สะพานเอกาทศรถ สะพานเรศวร ศาลหลักเมือง พระราชวังจันทร์ ตะแลงแกง ศาลหลักเมืองสวนชมน่านเฉลิมพระเกียรติ และตลาดไนท์บาซาร์ เป็นต้น

ภาพ 1 เรือนแพในลำน้ำน่าน และแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง

ความเป็นไปได้ในการจัดการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว

จากการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของการจัดการที่พักแบบโฮมสเตย์ของชุมชนชาวแพนั้น ชุมชนชาวแพมีจุดแข็ง คือ เรือนแพนั้นเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดพิษณุโลก ชุมชนชาวแพเป็นชุมชนที่แปลกเพราะมีการตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนในลำน้ำน่าน และคนในชุมชนมีความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว สมาชิกในชุมชนมีความเข้าใจในเรื่องการท่องเที่ยว สมาชิกในชุมชนชาวแพมุ่งสนับสนุนและต้องการเกิดการท่องเที่ยวในชุมชน จุดอ่อนที่สำคัญของชุมชนชาวแพ คือ ในด้านศักยภาพของบ้านเรือนแพนั้นยังไม่มีความพร้อมที่จะดัดแปลงเป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว อันเนื่องมาจากสภาพโครงสร้างของเรือนแพนั้นเก่าทรุดโทรมเป็นอย่างมาก แต่หากได้รับการซ่อมแซมให้สภาพของเรือนแพดีขึ้นก็อาจเป็นที่พักของนักท่องเที่ยวได้ เพราะนักท่องเที่ยวมีความต้องการเข้าพักชุมชนชาวแพเพราะในมุมมองของนักท่องเที่ยวมีแนวคิดว่าจะหากมีโอกาสเข้าพักในเรือนแพน่าจะเป็นประสบการณ์ที่แปลกใหม่ ในด้านโอกาสหากชุมชนได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาให้ความรู้ และผลักดันให้เกิดการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ขึ้นได้ในอนาคต

จากการศึกษาบริบทของชุมชนชาวแพลำน้ำน่าน จังหวัดพิษณุโลก และนำมาวิเคราะห์ SWOT analysis จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรค และโอกาส ซึ่งผู้วิจัยค้นพบประเด็นที่จะพอสรุปได้ดังนี้

ตาราง 1 การวิเคราะห์ SWOT analysis ตักยภาพชุมชนชาวแพลำนำน่าน

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1.ชุมชนชาวแพเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดพิษณุโลก 2.ชุมชนชาวแพเป็นชุมชนที่ตั้งอยู่ในเมืองและมีถิ่นฐาน . การตั้งบ้านเรือนอยู่ในลำน้ำน่านซึ่งเรียงรายอยู่อย่างงดงาม 3.ชุมชนชาวแพเป็นชุมชนโบราณที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจอันเนื่องมาจากเป็นภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดพิษณุโลก 4.ชุมชนชาวแพตั้งอยู่ในเมืองสะดวกต่อการเที่ยวชมและสัมผัสวิถีชีวิต 5.ชุมชนชาวแพตั้งอยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญๆ ของจังหวัด เช่น วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ(วัดใหญ่) วัดราชบูรณะ สวนชมพูน่านเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น 6.ประชาชนในชุมชนมีความต้องการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว 7.สมาชิกในชุมชนมีวิสัยทัศน์ด้านการท่องเที่ยวความเข้าใจในเรื่องการท่องเที่ยว 8.สมาชิกในชุมชนชาวแพมุ่งสนับสนุนให้และต้องการเกิดการท่องเที่ยวในชุมชน	1.ชุมชนชาวแพมีฐานะยากจน 2.บ้านเรือนแพในลำน้ำน่านทรุดโทรม 3.ชุมชนชาวแพเป็นชุมชนขนาดเล็กจึงทำให้จำนวนบ้านเรือนแพที่ตั้งเรียงรายอยู่ในลำน้ำน่านมีจำนวนน้อย 4.จำนวนบ้านเรือนแพในลำน้ำน่านลดน้อยลงอันเนื่องมาจากการขายบ้านเรือนแพให้กับ บุคคลอื่น 5.ชุมชนชาวแพมีอาชีพหลักคือรับจ้างรายได้จึงไม่พอและยังไม่มีอาชีพเสริมใดๆ 6.บ้านเรือนแพยังไม่ได้รับการปรับปรุงในเรื่องที่พักจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนโบราณลอยน้ำ
อุปสรรค	โอกาส
1. สภาวะน้ำมันแพงทำให้การท่องเที่ยวใน ปัจจุบันชะลอตัว 2.เมื่อจังหวัดมุ่งเน้นการพัฒนาเมืองพิษณุโลก ให้เป็นเมืองน่าอยู่ จึงส่งผลกระทบให้ชุมชนชาวแพถูกย้ายสถานที่ตั้งแพ (Zoning) แห่งใหม่ ซึ่งอยู่บริเวณสะพานพระสุพรรณกัลยาและห่างจากตัวเมือง	1. บ้านเรือนแพต้องได้รับการตรวจและรับการรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย (Thailand Homestay Standard)จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2. การท่องเที่ยวเพื่อชมวิถีชีวิตกำลังได้รับความนิยมในปัจจุบันจึงทำให้ชุมชนชาวแพ เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ 3.กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มุ่งเน้นให้อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมและรักษาสีเขียวแฉดล้อม ดังนั้นน่าจะเป็นโอกาสอันดีที่จะทำให้ชุมชนชาวแพได้ถูกอนุรักษ์ไว้เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดต่อไป

ความต้องการท่องเที่ยวเรือนแพโฮมสเตย์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ

จากการสัมภาษณ์และการสำรวจความต้องการเข้าพักของนักท่องเที่ยวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ และจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งเจ้าของพื้นที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อใช้ประกอบการศึกษาหาความต้องการเข้าพักในเรือนแพโฮมสเตย์ลำน้ำน่าน จังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษาวิจัยพอสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 แสดงจำนวนข้อมูลด้านการท่องเที่ยวโฮมสเตย์เรือนแพของนักท่องเที่ยว

ข้อคำถาม	นักท่องเที่ยวชาวไทย (ร้อยละ)	นักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ (ร้อยละ)
จำนวนนักท่องเที่ยว		
เพศชาย	43.6	4.71
เพศหญิง	53.7	52.9
ไม่ตอบ	2.7	0.0
ความต้องการเข้าพักโฮมสเตย์เรือนแพพิษณุโลก		
ต้องการเข้าพัก	91.9	82.4
ไม่ต้องการเข้าพัก	8.1	17.6
ปัจจัยที่นักท่องเที่ยวต้องการเข้าพักเรือนแพโฮมสเตย์ (เรียงตามลำดับ)		
ต้องการเรียนรู้วิถีชีวิตชาวแพ	71.8	41.2
ต้องการประสบการณ์แปลกใหม่จากการเข้าพักเรือนแพ	67.8	35.2
ต้องการสนับสนุนให้ชาวแพมีรายได้จากการท่องเที่ยว	66.4	25.5
ต้องการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับชุมชนชาวแพ	63.8	7.8
ต้องการมีส่วนร่วมสนับสนุนและให้ชุมชนอนุรักษ์ให้ เรือนแพอยู่คู่กับจังหวัดพิษณุโลก	63.1	2.0
รูปแบบโปรแกรมทัวร์ท่องเที่ยวเรือนแพโฮมสเตย์จังหวัดพิษณุโลก(เรียงตามลำดับ)		
พัก 1 คืน	39.5	35.5
ครึ่งวัน	14.1	0.0
เต็มวัน	21.1	58.8
อื่นๆ	10.1	5.9
ความคาดหวังที่จะให้เรือนแพโฮมสเตย์มีบริการการท่องเที่ยว (เรียงตามลำดับ)		
ด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม	78.5	49.0
ด้านความปลอดภัย	69.1	45.1
ด้านเรือนแพ (เช่น ความสวยงาม)	66.4	43.1
ด้านความสะดวกของที่พัก	63.1	41.2
ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	62.4	39.2
ด้านค่าใช้จ่าย/ราคาที่พัก	59.7	25.2
ด้านอาหารท้องถิ่น	57.7	9.8
ด้านสินค้าของที่ระลึก	38.3	0.0
ด้านอื่นๆ	10.7	49.0

ประเด็นสุดท้ายนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ต้องการให้หน่วยงานเข้ามาสนับสนุนและผลักดันให้เกิดที่พักโฮมสเตย์ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และเทศบาลนครพิษณุโลก สถานที่จอดเรือนแพโฮมสเตย์ นักท่องเที่ยวแสดงความคิดเห็นว่าสมควรจัดโซนเพื่อจอดแพซึ่งแบ่งออกเป็น 2 โซน คือ โซนที่ 1 หน้าที่วัดใหญ่เรือขึ้นไปจนถึงต้นน้ำน่าน(บริเวณหน้าวัดเกาะแก้ว ตำบลจอมทอง) โซนที่ 2 คือบริเวณสวนชม น่านเรือไปจนกระทั่งถึงสะพานพระสุพรรณเกล้าฯ

สรุปและอภิปรายผล

งานวิจัยเรื่องความเป็นไปได้ในการจัดการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ กรณีศึกษาเรือนแพจังหวัดพิษณุโลก สามารถสรุปได้ 3 ประเด็นหลักๆ ดังต่อไปนี้

ประเด็นแรก ในด้านศักยภาพของเรือนแพ จากการศึกษาวิจัยจะเห็นว่าโครงสร้างของบ้านเรือนแพของชุมชนชาวแพลำน้ำน่านยังไม่มีศักยภาพในการเป็นเรือนแพที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว อันเนื่องมาจากชุมชนชาวแพลำน้ำน่านจังหวัดพิษณุโลก เป็นชุมชนที่ตั้งอยู่ใกล้ชิดเมืองแต่มีฐานะความยากจนไม่มีอาชีพที่มั่นคง ซึ่งเป็นผลทำให้ชุมชนชาวแพไม่มีรายได้ที่เหลือจากการยังชีพแล้วนำมาปรับปรุงที่อยู่อาศัยของตนเองได้ จึงเป็นสาเหตุทำให้เรือนแพเก่าและทรุดโทรม ชุมชนต้องการให้ภาครัฐเข้ามาช่วยปรับปรุงเรือนแพของตนให้ดีขึ้น

แต่ชุมชนชาวแพที่มีต่อการจัดการที่พักแบบโฮมสเตย์ และชุมชนมีความพร้อมในเรื่องการจัดกิจกรรมท่องเที่ยว อาทิเช่น การจัดการเปลี่ยนลูกบวบแพ การจับปลา การสร้างเรือนแพ เป็นต้น ต้องการมีสินค้าของที่ระลึกขายแก่นักท่องเที่ยวและความต้องการจัดตั้งชมรมการท่องเที่ยวและมีความต้องการบริหารจัดการโดยการจัดตั้งคณะกรรมการชุมชนชาวแพเป็นผู้บริหารจัดการเอง ส่วนภาครัฐจะต้องให้ความรู้แก่ชุมชนชาวแพในการเป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะเปิดให้บริการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยต้องมุ่งเน้นและให้ความช่วยเหลือชุมชนในเรื่องการโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่พักเรือนแพโฮมสเตย์ โดยการใช้สื่อต่างๆ และในเรื่องกิจกรรมการท่องเที่ยวต้องมุ่งเน้นการเที่ยวชมวิถีชีวิตชาวแพ

ประเด็นที่สอง ในด้านความเป็นไปได้ในการจัดการที่พักโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนชาวแพลำน้ำน่าน ในประเด็นนี้มีความเป็นไปได้อันเนื่องมาจากชุมชนชาวแพมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและชุมชนชาวแพมีความต้องการที่จะดัดแปลงบ้านเรือนแพที่พักของตนเองให้เป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวด้วย ตลอดจนสมาชิกของชุมชนชาวแพมีวิสัยทัศน์ด้านการท่องเที่ยวยังเห็นประโยชน์จากการท่องเที่ยวที่จะนำมาซึ่งรายได้เสริมต่อตนเองและครอบครัว

ประเด็นที่สาม ในด้านความต้องการเข้าพักรู้จักจะได้จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ ให้ความสนใจที่เข้าพักเรือนแพโฮมสเตย์ถ้าหากเปิดให้บริการแก่นักท่องเที่ยว

กล่าวโดยสรุปแล้วความโดดเด่นของชุมชนชาวแพ ในด้านการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่ตั้งอยู่บนลำน้ำน่าน อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก รวมไปถึงการเป็นแหล่งที่พักแบบโฮมสเตย์ล่องน้ำแห่งใหม่ของประเทศไทยในอนาคตมีความเป็นไปได้ในด้านแนวคิดกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน แต่สิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ ศักยภาพของบ้านเรือนแพ และสิ่งที่ชุมชนชาวแพคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้น คือ การที่ภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนองค์กรที่เกี่ยวข้องน่าจะเข้ามาสนับสนุนและส่งเสริมผลักดันให้เกิดแหล่งที่พักแบบโฮมสเตย์ล่องน้ำแห่งใหม่และ สอดคล้องกับแนวคิดของ Burkart & Medlink(1981) ที่ได้กล่าวว่าถึงองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจว่าต้องประกอบไปด้วยสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว(Attraction) ความสะดวกสบายในการเดินทางเข้าถึง(Accessibility) และสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน(Amenity) เพื่อช่วยให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายในการท่องเที่ยว ในทำนองเดียวกันกับ Collier and Haraway (อ้างในฐิติรุทธิ์ ชูชาติ, 2544) มีความสอดคล้องกันว่าแหล่งท่องเที่ยวต้องประกอบด้วยสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว การมีสิ่งอำนวยความสะดวกและการมี

เส้นทางเข้าถึงได้สะดวก จึงจะให้นักท่องเที่ยวเข้าไปท่องเที่ยวได้ง่ายขึ้น จากความสำคัญของการส่งเสริมการท่องเที่ยว อาจเป็นแรงผลักดันที่ทำให้เกิดการจัดการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนที่เกิดจากแนวคิดและความต้องการของชุมชนเอง เช่นเดียวกับแนวคิดของพลอยศรี โปราณานนท์(2544) ที่กล่าวว่า การดำเนินงานวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวมักจะถูกเตรียมการโดยหน่วยงานกลางของรัฐเป็นการกำหนดนโยบาย และดำเนินการวางแผนจากกลางลงไปสู่ท้องถิ่น (Top down) ซึ่งตามหลักแล้วในการที่ชุมชนใดจะเป็น แหล่งท่องเที่ยว ประชาชนในพื้นที่ควรจะมีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ เพราะถ้าขาดความร่วมมือจากคนในชุมชนก็จะทำให้การท่องเที่ยวไม่ประสบผลสำเร็จ ในอนาคตหากชุมชนชาวแพดำเนินงานร่วมกันเกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างชุมชนชาวแพกับหน่วยงานภาครัฐก็จะส่งผลให้บ้านเรือนแพ กลายเป็นแหล่งที่พักแห่งใหม่ของจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งจะเป็นการท่องเที่ยวทางเลือกและอันจะนำไปสู่การพัฒนาชุมชนชาวแพให้กลายเป็นที่พักแบบโฮมสเตย์ที่เกิดความยั่งยืนต่อไป นอกจากนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ กล่าวคือ

1. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องสมควรให้การปรับปรุงบ้านเรือนแพของชุมชนชาวแพ ที่มีศักยภาพเพื่อดัดแปลงเป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว และสมควรที่จะเข้าไปให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยว การอบรมมัคคุเทศก์ชาวแพ
2. เจ้าของเรือนแพควรมีการรวมกลุ่มกันเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสพการณ์ และสร้างมาตรฐานที่พักกฎระเบียบ เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนจัดตั้งกลุ่มท่องเที่ยวเรือนแพโฮมสเตย์
3. ผู้ประกอบการท่องเที่ยวท้องถิ่นต้องสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยจัดโปรแกรมทัวร์ พร้อมทั้งที่พักโฮมสเตย์ล่อยน้ำ หากชุมชนชาวแพเปิดให้บริการในอนาคต

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ กองทุนมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่เอื้อเพื่อสนับสนุนทุนวิจัย ขอขอบคุณอาจารย์ เกชา ดาตุเคล ที่กรุณาเสนอแนะในงานวิจัยฉบับนี้ และในท้ายที่สุดนี้ขอขอบใจนักศึกษาศาสาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 3 (รหัส 49) ที่ลงพื้นที่เพื่อหาข้อมูลงานวิจัยให้เสร็จลุล่วงด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและสถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2540). โครงการดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ. กรุงเทพมหานคร:การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- กุลแก้ว คล้ายแก้ว. (2548). การอนุรักษ์บ้านเรือนแพและการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูสิทธิ์ ชูชาติ. (2544). อุตสาหกรรมท่องเที่ยว. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- พลอยศรี โปราณานนท์. (2544). การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Burkart, and Medlink. (1981). Tourism: Past, Present and Future. 2 nd. Ed Oxford: Butterworth-Hienemann.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ร่วมกับ สภาทนายความวิชาชีพชั้นสูงแห่งประเทศไทย
และ เครือข่ายวิชาชีพเครื่องเขียนคุณภาพกลางตอนบน

บทคัดย่อ

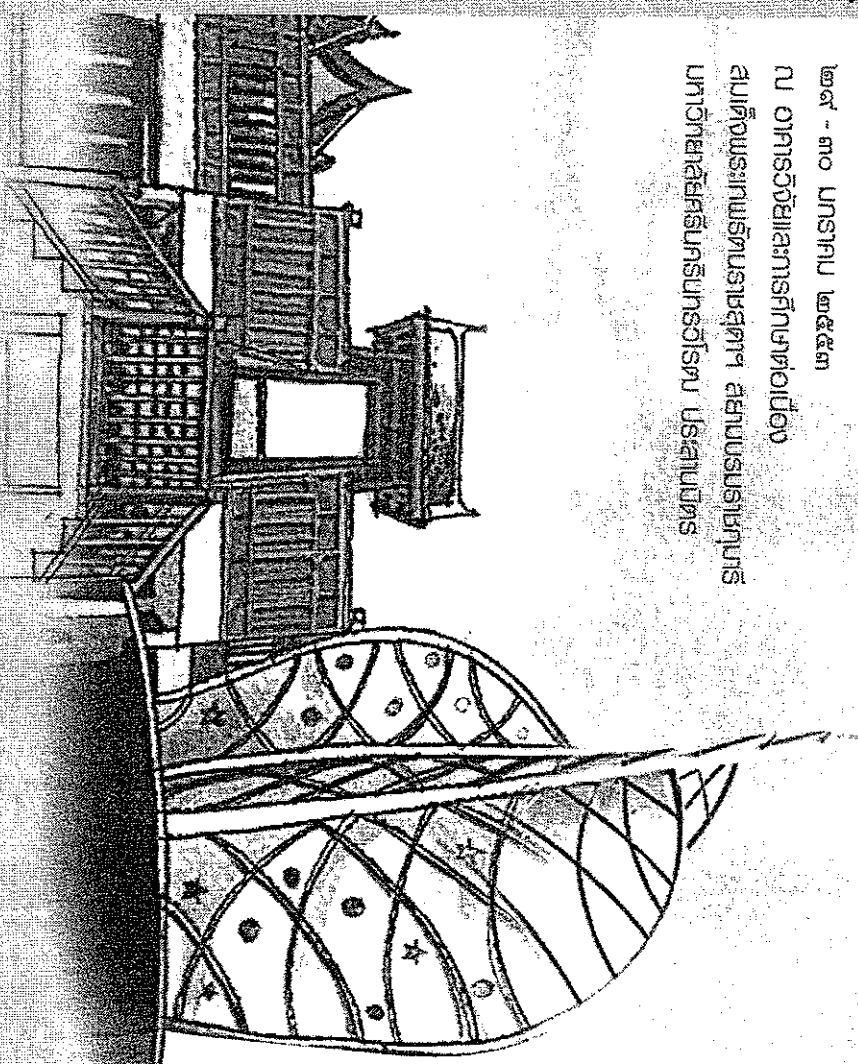
ศรีนครินทรวิโรฒวิชาการครั้งที่ ๔

๒๕๙ - ๓๐ มกราคม ๒๕๕๓

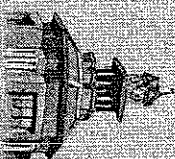
ณ อาคารอิมพีเรียลแกรนด์ไฮแอตเอเซีย

สเปซโรงแรมแกรนด์ไฮแอตเอเซีย กรุงเทพฯ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 หมู่ ๖๓ ๒3 เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10410
โทรศัพท์ : 02-6485000 ถึง 5618 5644
โทรสาร : 02-2500-0122

Green University

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สภาทนายความวิชาชีพชั้นสูงแห่งประเทศไทย

เครือข่ายวิชาชีพเครื่องเขียนคุณภาพกลางตอนบน

๒ มิ่งรุหรมาเหนือธรณีสัณฐาน กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐๐

๒๕๕๓ - ๓๐ มกราคม ๒๕๕๓

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
SHINAKHARINWIROT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ร่วมกับ สภาคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
และ เครือข่ายวิจัยเครือข่ายอุดมศึกษาภาคกลางตอนบน

บทคัดย่อ

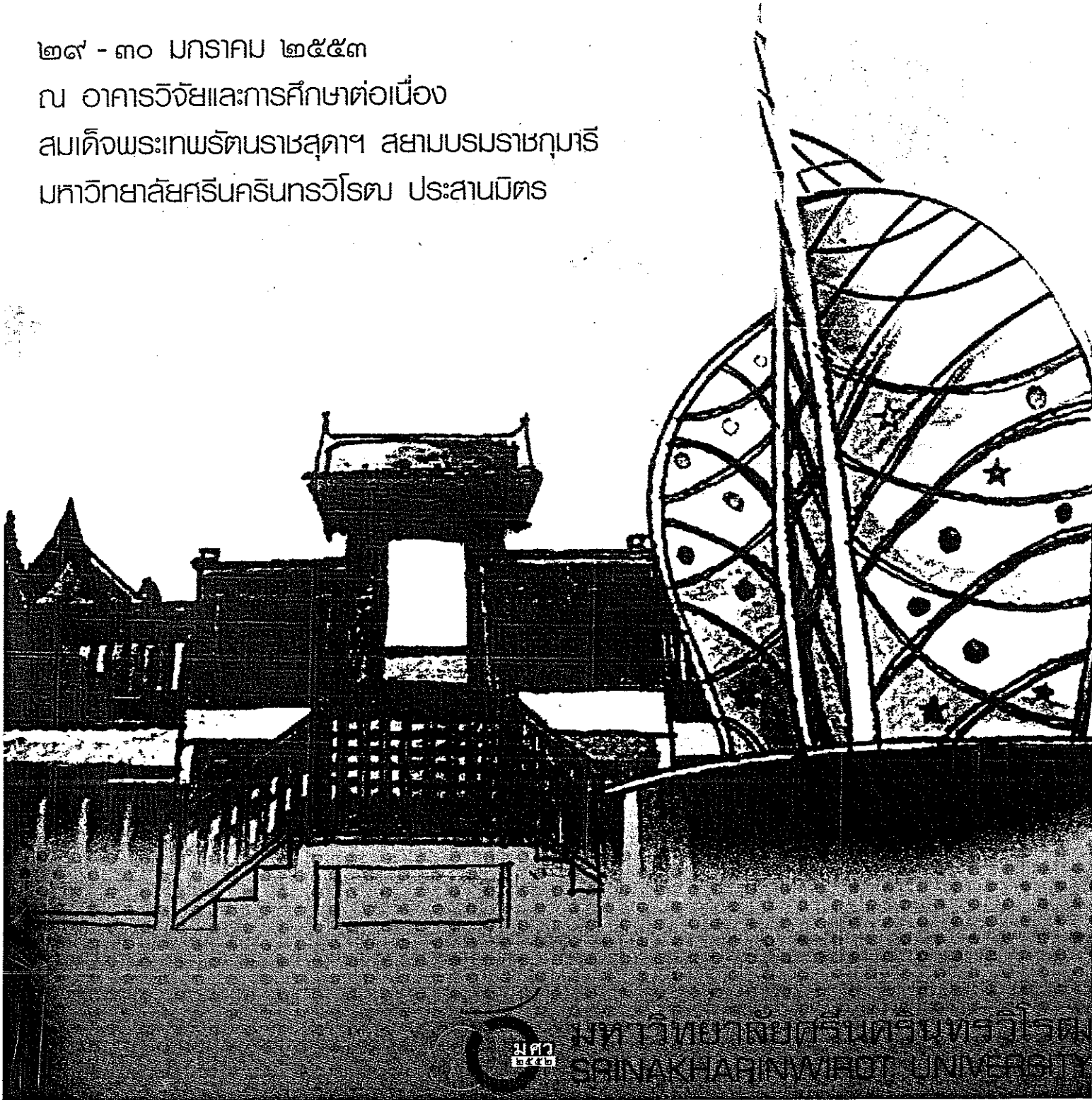
ศรีนครินทรวิโรฒวิชาการ ครั้งที่ ๕

๒๙ - ๓๐ มกราคม ๒๕๕๓

ณ อาคารวิจัยและการศึกษาต่อเนื่อง

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

วันเสาร์ที่ 30 มกราคม 2553 เวลา 13.00-16.00 น.

ห้อง F หัวข้อเรื่องการท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืน

สถานที่ ห้องประชุมสภามหาวิทยาลัย ชั้น 3 อาคารวิจัยและการศึกษาต่อเนื่อง

ประธาน: ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ประธานร่วม: ดร.ชูเกียรติ วงศ์เทพเดียน

ลำดับที่	เวลา	เรื่องที่น่าสนใจ / ผู้นำเสนอ
F1	13.00-13.15	การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเลียนแบบน้ำเจ้าพระยาที่ยั่งยืน <u>สุพาดา สิริกิตตา, ไพบุลย์ อาชารุ่งโรจน์, ศิริวรรณ เสรีรัตน์, เน็กซ์ กุลิสร์</u>
F2	13.15-13.30	ความเป็นไปได้ในการจัดการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ กรณีศึกษาเรือนแพ พิษณุโลก <u>กุลแก้ว คล้ายแก้ว, ลลิตา ยาวิลละ, อรณัฐ สืบบุญ</u>
F3	13.30-13.45	ความพึงพอใจที่มีผลต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวเอเชีย: กรณีศึกษาคุณภาพ บริการของศูนย์การค้าเขตกรุงเทพมหานคร <u>อภิญา ฉัตรนรเศรษฐ</u>
F4	13.45-14.00	พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ: กรณีศึกษา จังหวัดสระบุรี ลพบุรี สิงห์บุรี และชัยนาท <u>ลดา ศรทนต์, ชีรภัทร สุวรรณรุจิ, สยามล ชัยรัตนอุดมกุล</u>
F5	14.00-14.15	การศึกษาความสัมพันธ์ของความตระหนักถึงคุณค่าการใช้ทรัพยากรธรรมชาติร่วมกัน ในธุรกิจ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ <u>ธีรภัทร จิตรประวัติ</u>
F6	14.15-14.30	ความสัมพันธ์ของการรับรู้ความเสี่ยงที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ <u>สุวิทย์มล บำรุงกิจวิทยา</u>
F7	14.30-14.45	ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์อาหารกับความตั้งใจกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวต่างชาติ <u>พิมพ์เพ็ญ สุวรรณรุ่งเรือง</u>

การบริหารการศึกษา

1. การพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 2: นุพปัจจัยและผลลัพธ์	97
2. การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาทักษะการดำเนินชีวิต วิชาเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	98
3. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อำนาจของผู้บริหารโรงเรียนกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 1 - 7	99
4. มุมมองของครูใหญ่โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนต่อการปรับปรุงนวัตกรรมการเป็นผลจากการประเมินองค์ความรู้จากชุมชน	100
5. ความสัมพันธ์ระหว่าง การบริหารจัดการยุทธศาสตร์การเสริมสร้างพลังอำนาจให้ครูและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง กับภาวะผู้นำคุณภาพของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร	101
6. ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียน ในโรงเรียนของจังหวัดทางภาคเหนือตอนบน	102
7. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการความรู้สำหรับครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	103

การท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืน

1. การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเขียวแบบนำเจ้าพระยาที่ยั่งยืน	107
2. ความเป็นไปได้ในการจัดการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ กรณีศึกษาเรือนแพพิษณุโลก	108
3. ความพึงพอใจที่มีผลต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวเอเชีย: กรณีศึกษาคุณภาพบริการของศูนย์การค้าเขตกรุงเทพมหานคร	109
4. พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ: กรณีศึกษา จังหวัดสระบุรี ลพบุรี สิงห์บุรี และชัยนาท	110
5. การศึกษาความสัมพันธ์ของความตระหนักถึงคุณค่าการใช้ทรัพยากรธรรมชาติร่วมกัน ในธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่	111
6. ความสัมพันธ์ของการรับรู้ความเสี่ยงที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	112
7. ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์อาหารกับความตั้งใจกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวต่างชาติ	113

ภาคโปสเตอร์**ผลงานนิสิตบัณฑิตศึกษาและคณาจารย์ที่ได้รับรางวัลจากหน่วยงานภายนอก**

1. ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของเอกลักษณ์นักศึกษาครูที่มีต่อพฤติกรรมคุณนักรักของนักศึกษาครูในยุคปฏิรูปการศึกษา	119
2. จิตลักษณะและสถานการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงานของพนักงานปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตพลาสติกที่ผ่านการรับรองมาตรฐานระบบการบริหารงานคุณภาพ ISO 9001: 2000	120
3. "Human Dental Pulp Stem Cell Sheets" by Tissue Engineering of Human Immature Dental Pulp Stem Cell Seeded on Human Amniotic Membrane: A Preliminary Result.	123

ความเป็นไปได้ในการจัดการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ กรณีศึกษาเรือนแพพิษณุโลก

กุลแก้ว คล้ายแก้ว, ลีสดา นวลละ, อรุณ จันทน

สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพুলสงคราม

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพุลสงคราม

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาศักยภาพของเรือนแพในการเป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว 2) วิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการจัดการที่พักแบบโฮมสเตย์และการมีส่วนร่วมของชุมชนเรือนแพลำน้ำน่าน อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก และ 3) ศึกษาความต้องการเข้าพักในเรือนแพลำน้ำน่านของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ผลการศึกษารูปได้ 4 ประเด็นหลักๆ คือ 1) ด้านศักยภาพของเรือนแพ พบว่าศักยภาพของชุมชนชาวแพลำน้ำน่าน ในด้านโครงสร้างของบ้านเรือนแพของชุมชนชาวแพลำน้ำน่านยังไม่มีศักยภาพในการ เป็นเรือนแพที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว อันเนื่องมาจากเก่าและทรุดโทรมเป็นอย่างมาก ประกอบกับชุมชนชาวแพลำน้ำน่าน จังหวัดพิษณุโลก เป็นชุมชนที่ตั้งอยู่ใกล้เขตชุมชนเมืองแต่มีฐานะยากจนไม่มีอาชีพที่มั่นคงจึงไม่มีรายได้ที่เหลือจากการยังชีพนำมาปรับปรุงที่อยู่อาศัยของตนเองได้และชุมชนชาวแพต้องการให้ภาครัฐเข้ามาช่วยปรับปรุงเรือนแพของตนให้ดีขึ้น แต่ในด้านเอกลักษณ์ชุมชนชาวแพลำน้ำน่านเป็นชุมชนที่มีศักยภาพในด้านนี้เป็นอย่างมากกล่าวคือ เป็นชุมชนโบราณลอยน้ำ ที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในลำน้ำน่านเป็นเวลาช้านานตั้งถิ่นฐานมาเกือบ 160 ปี จึงเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวทั่วทุกมุมโลกได้เข้ามาสัมผัสกับสิ่งๆ ได้รับคทกทอดมาจากคนในอดีตสู่คนในปัจจุบัน จึงกลายเป็นจุดสนใจของนักท่องเที่ยว ซึ่งประกอบกับบ้านเรือนแพเป็นภาพลักษณ์ของจังหวัดพิษณุโลกเมื่อนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติต่างก็เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดพิษณุโลกมีความต้องการเห็นภาพบ้านเรือนแพที่จัดเรียงรายอยู่ตลอดของลำน้ำน่าน นอกจากนี้ชุมชนมีความพร้อมในเรื่อง การจัดการกิจกรรมท่องเที่ยว อาทิเช่น การสาธิต การเปลี่ยนลูกบวบแพ การจับปลา การสร้างเรือนแพ เป็นต้น ชุมชนต้องการมีสินค้าของที่ระลึกขายแก่นักท่องเที่ยว ชุมชนมีความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการที่พักเรือ 2) ด้านความเป็นไปได้ในการจัดการที่พัก โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนชาวแพลำน้ำน่าน ในประเด็นนี้มีความเป็นไปได้เนื่องจากชุมชนชาวแพมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และชุมชนชาวแพมีความต้องการที่จะดัดแปลงบ้านเรือนแพที่พักของตนเองให้เป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว เพราะชุมชนต้องการให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเข้ามาส่วนในการผลักดันทำให้เกิดที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ชุมชนชาวแพมีวิสัยทัศน์ด้านการท่องเที่ยวยังเล็งเห็นประโยชน์จากการท่องเที่ยวที่จะนำมาซึ่งรายได้เสริมต่อตนเองและครอบครัว และสมาชิกชุมชนชาวแพบางกลุ่มยังต้องการให้เกิดการท่องเที่ยวเพื่อชมวิถีชีวิตชาวแพ ซึ่งจะทำให้เกิดการอนุรักษ์บ้านเรือนแพ อนุรักษ์ประเพณี และวิถีชีวิตของชาวแพ ซึ่งหาได้ยากในปัจจุบัน 3) ด้านความต้องการเข้าพักจะเห็นได้จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ มีความต้องการเข้าพักในเรือนแพโฮมสเตย์ ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความประสงค์ที่จะเข้าพักในโฮมสเตย์เรือนแพพิษณุโลก มีความต้องการเข้าพักคิดเป็นร้อยละ 91.9 ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติคิดเป็นร้อยละ 82.4 และ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมีความคิดเห็นว่าสถานที่จอดเรือนแพโฮมสเตย์ที่เหมาะสมคือ ตั้งแต่บริเวณหน้าวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ (วัดใหญ่) เรื่อยไปจนกระทั่งถึงบริเวณสะพานพระสุพรรณกัลยา

คำสำคัญ: ความเป็นไปได้, การจัดการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว, โฮมสเตย์, เรือนแพ, จังหวัดพิษณุโลก

